

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoPr/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115208384
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5115208384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Mária Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: Ing. Štefan Mrenka, nar. XX.XX.XXXX, bytom C. L. XXX, právne zastúpený spoločnosťou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, IČO: 36 866 849, proti odporcovi: Obec Kysucký Lieskovec, IČO: 00 314 081, právne zastúpený JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom so sídlom F. C. XXXX, Y., o zaplatenie 2.568,43 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 17Cpr/2/2015-51 zo dňa 20. januára 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania vo výške 109,83 Eur na účet právneho zástupcu odporcu vedený v A. A., a.s., č. účtu: IBAN: A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: 642015, do troch dní.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 2.538,43 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku podľa ust. § 2 ods. 2 Zákona č. 253/94 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešného navrhovateľa zaviazal zaplatiť úspešnému odporcovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia v celkovej výške 406,96 Eur na účet zástupcu odporcu. Vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ bol starostom obce Kysucký Lieskovec vo funkčnom období r. 2007-2014, ktoré mu skončilo 15.12.2014. Navrhovateľ listom dňa 15.12.2014 požiadal odporcu o preplatenie nevyčerpanej dovolenky za rok 2013 a 2014 v celkovom rozsahu 33,5 dní s odôvodnením prebiehajúcich výstavieb v obci, počas ktorých zabezpečoval ich realizáciu. Obecné zastupiteľstvo obce Kysucký Lieskovec dňa 22.02.2014 uznesením č. 24/2014 zobralo na vedomie žiadosť navrhovateľa o preplatenie nevyčerpanej dovolenky za rok 2013 a 2014. O tejto skutočnosti bol navrhovateľ upovedomený odporcom listom zo dňa 24.02.2015. Po podaní návrhu na súd, obecné zastupiteľstvo obce Kysucký Lieskovec uznesením č. 244/2015 zo dňa 14.08.2015 schválilo neposkytnúť náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku navrhovateľa v počte 33,5 dňa za roky 2013 a 2014. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že neboli splnené podmienky uvedené v § 2 ods. 2 zákona 253/94 Z. z. na náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku navrhovateľa ako bývalého starostu za roky 2013 a 2014, ktoré mu mandát starostu zanikol uplynutím funkčného obdobia dňa 15.12.2014. Ust. § 2 ods. 2 zákona č. 253/94 Z. z. umožňuje náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku po zániku funkčného obdobia za splnenia dvoch kumulatívnych podmienok: 1. vznikom nároku na dovolenku a nemožnosť vyčerpať dovolenku ani do konca budúceho kalendárneho roka, 2. že o náhrade platu za nevyčerpanú dovolenku rozhodlo obecné

zastupiteľstvo. V danom prípade obecné zastupiteľstvo obce Kysucký Lieskovec o žiadosti navrhovateľa o preplatenie dovolenky rozhodlo dňa 14.08.2005 tak, že schválilo uznesenie neposkytnúť náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku navrhovateľa, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal. Absencia uvedenej (jednej) podmienky pre priznanie náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku znamená nemožnosť jej priznania bez toho, aby bolo potrebné skúmať splnenie aj ďalšej v zákone uvedenej podmienky.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v rokoch 2013 a 2014 ako starosta obce nemohol vyčerpať dovolenku v celom rozsahu, keďže obci v Kysucký Lieskovec prebiehala revitalizácia námestia, z dôvodu čoho musel byť pri realizácii tohto diela dennodenne k dispozícii. Taktiež v období júla 2014 postihli obec záplavy a musel zabezpečovať realizáciu prác, ktorými bolo potrebné sa postarať o odstránenie škôd, ktoré touto situáciou vznikli. Zákonník práce umožňuje za určitých podmienok preniesť si nevyčerpanú dovolenku do nasledujúceho kalendárneho roka a teda vyčerpať ju najneskôr po tom roku, v ktorom na ňu vznikol nárok. Táto právna úprava subsidiárne platí aj pre ust. § 2 ods. 2 zákona č. 253/94 Z. z.. Vzhľadom na zánik funkčného obdobia starostu ku dňu 15.12.2014, nemohol si preniesť nevyčerpanú dovolenku do nasledujúceho obdobia. Zastupiteľstvo by malo o preplatení dovolenky rozhodnúť až po uplynutí kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom mu nárok na dovolenku vznikol. Pokiaľ neuplynie kalendárny rok nasledujúci po roku, v ktorom starostovi vznikol nárok na dovolenku, starosta má ešte stále možnosť si túto dovolenku vyčerpať. K tomuto nedošlo len preto, že v ďalšom funkčnom období za starostu obce nebol zvolený. Uvedená skutočnosť nemôže byť mu na ujmu. Pokiaľ podal žiadosť o náhradu mzdy za nevyčerpanú dovolenku dňa 15.12.2014, o tejto rozhodlo obecné zastupiteľstvo až 14.08.2015, t.j. 8 mesiacov po podaní žiadosti. Takýto postup obecného zastupiteľstva je v rozpore s ust. § 12 ods. 1 zákona 369/90 Zb. Pokiaľ okresný súd rozhodol o trovách konania, mal postupovať v zmysle ust. § 150 O.s.p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať odporcovi náhradu trov konania, keďže tento spor nezávilil, keďže obecné zastupiteľstvo o jeho žiadosti rozhodlo až po 8 mesiacoch od podania žiadosti i keď obecné zastupiteľstvo predtým zasadalo 10 krát. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 2.568,43 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť. Poukázal na znenie poslednej vety ust. § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z., ktorého podmienky v danom prípade zo strany navrhovateľa neboli naplnené. Tvrdenia navrhovateľa o nutnosti byť v práci aj počas víkendov, na základe čoho nemohol vyčerpať dovolenku za rok 2013 a 2014, považoval za účelové. Taktiež považoval za účelové tvrdenie, že obecné zastupiteľstvo o jeho žiadosti nerozhodovalo a preto sa musel obrátiť na súd už 20.03.2015. Okresný súd správne vyvodil, že na preplatenie nevyčerpanej dovolenky musia byť splnené obe zákonné požiadavky podľa § 2 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z. z.. Ak absentuje, resp. nie je splnená jedna z nich, má to za následok nemožnosť preplatenia dovolenky. V danom prípade navrhovateľ nespĺnil ani jednu zákonnú podmienku.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., ktoré podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako správny potvrdil.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia skutkových okolností správne dospel k záveru, keď nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.538,43 eur s prísl. z titulu náhrady platu za nevyčerpanú dovolenku za roky 2013 a 2014 v zmysle podmienok uvedených v § 2 ods. 2 zákona č. 253/94 Z. z. nepriznal. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, keďže prvostupňový súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Prvostupňový súd dostatočne vysvetlil, prečo prislúchajú odporcovi trovy právneho zastúpenia a v akej výške, v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom tvrdené okolnosti uvádzané navrhovateľom v odvolaní, nie sú dôvodom osobitného zreteľa, na základe ktorých by úspešnému odporcovi nebola prisúdená náhrada trov konania.

Na zdôraznenie a konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia krajský súd dodáva, že náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku (bývalému) starostovi možno poskytnúť v súlade s ust. § 2 ods. 2 zákona č. 253/94 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest

pri splnení troch podmienok: 1. nárok na dovolenku starostovi vznikol, 2. dovolenku nemôže starosta vyčerpať do konca budúceho kalendárneho roka a 3. obecné zastupiteľstvo svojim uznesením schválilo jej preplatenie starostovi.

Nevyčerpaná dovolenka za skončené funkčné obdobie nezvoleného alebo opätovne zvoleného starostu neprechádza do jeho ďalšieho funkčného obdobia a môže sa preplatiť ak o tom rozhodne obecné zastupiteľstvo. Musí sa však jednať o kladné (súhlasné) vyjadrenie obecného zastupiteľstva k preplateniu nevyčerpanej dovolenky. V danom prípade z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obecné zastupiteľstvo obce Kysucký Lieskovec na svojom zasadnutí dňa 14.08.2015 uznesením č. 244/2015 rozhodlo tak, že schválilo neposkytnúť náhradu mzdy navrhovateľovi za nevyčerpanú dovolenku za roky 2013 a 2014, t.j. rozhodlo o danej žiadosti negatívne. Na základe uvedených skutočností, keďže okresný súd vyhodnotením skutkových okolností správne dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na náhradu platu za nevyčerpanú dovolenku v zmysle § 2 ods. 2 zákona 253/1994 Z. z. nie je dôvodný a pokiaľ na základe uvedeného návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania - titulom trov právneho zastúpenia, za vykonaný jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu zo 14.03.2016) priznal zástupcovi odporcu odmenu vo výške 101,25 eur + režijný paušál 8,58 eur, v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Trovy konania v celkovej výške 109,83 eur zaplatí navrhovateľ k rukám právneho zástupcu odporcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.